

Das Lied der betenden Frau

entstanden im Gespräch zwischen Stefan und Doris Budian und ChatGPT (KI) mit Suno (KI), August 2026

previous play next stop
mute max volume

repeat shuffle

•

Update Required To play the media you will need to either update your browser to a recent version or update your [Flash plugin](#).

[← Die betende Frau](#)

DIE BETENDE FRAU — deutsch

Strophe 1

Ich kenne dieses Kreuz schon lange
hier liegt mein Vater, liegt mein Kind
die Männer schießen links und rechts von mir
ich weiß nicht von woher

ich bin nicht mutig, bin nicht heilig
ich bin nur müde und ich knie
wer betet in dem Lärm der Waffen
vertraut nur noch auf Dich.

Refrain

Vater, sieh mich ich bin noch hier
zwischen den Fronten zwischen Angst und Tod

Vater, hör mich durch den Lärm mein Fleh'n
bitte halte mich, lass mich doch nicht vergeh'n

Strophe 2

Ein Soldat liegt dort ich spüre seinen Blick
was bin ich wohl für ihn?
ein Bild am Straßenrand eine betende Frau

in einem fremden Land

dann schießt er wieder weiter
ich bleibe knien
was er nicht weiß:
ich bete auch für ihn

Gesprochen

Ich heiße Maria. Oder Zofia. Oder Agnieszka.
Es gibt keinen Eintrag über mich außer einem einzigen Satz in dem Buch dieses Mannes,
der weiterfuhr als niemand sich mehr wehrte.
Er hat mich gesehen. Hätte er mich doch wirklich gesehen.
Hättest Du ihn mich doch wirklich sehen lassen.

Refrain

Vater, sieh mich ich bin noch hier
zwischen den Fronten zwischen Angst und Tod

Vater, hör mich durch den Lärm mein Fleh'n
bitte halte mich, lass mich doch nicht vergeh'n

Letzte Strophe

Die Schüsse werden leiser - irgendwann
der Staub legt sich - irgendwann
ich stehe auf und gehe nach Hause
oder dorthin - wo es war

denn ich bete nicht um zu siegen
ich bete um nicht zu vergessen
wer ich bin

DIE BETENDE FRAU — tschechisch

previous play next stop
mute max volume

repeat shuffle

•

Update Required To play the media you will need to either update your browser to a recent version or update your [Flash plugin](#).

Sloka 1

Tenhle kříž už dlouho znám.
Tady leží můj otec, leží mé dítě.
Muži střílejí zleva i zprava,
nevím odkud.

Nejsem statečná, nejsem svatá,
jsem jen unavená a klečím.
Kdo se modlí v hluku zbraní,
už spoléhá jen na Tebe.

Refrén

Otče, podívej se na mě, ještě jsem tady,
mezi frontami, mezi strachem a smrtí.

Otče, slyš mě, slyš přes ten hluk mou prosbu.
Prosím, drž mě, nenech mě zahynout.

Sloka 2

Tam leží voják, cítím jeho pohled.
Čím jsem asi pro něj?
Obraz na kraji cesty, modlící se žena
v cizí zemi.

Pak znovu střílí dál.
Já zůstávám klečet.
Co nevím:
modlím se i za něj.

Mluvené

Jmenuji se Maria. Nebo Zofia. Nebo Agnieszka.
Není o mně žádný záznam kromě jediné věty
v knize toho muže, který pokračoval dál,
když už se nikdo nebránil.
Viděl mě. Kéž by mě byl opravdu viděl.
Kéž bys mu byl dovolil, aby mě opravdu viděl.

Refrén

Otče, podívej se na mě, ještě jsem tady,
mezi frontami, mezi strachem a smrtí.

Otče, slyš mě, slyš přes ten hluk mou prosbu.
Prosím, drž mě, nenech mě zahynout.

Poslední sloka

Výstřely budou tišší — jednou.
Prach se usadí — jednou.
Vstanu a půjdu domů.
Nebo tam — kde domov býval.

Protože se nemodlím, abych zvítězila.
Modlím se, abych nezapomněla,
kdo jsem.

DIE BETENDE FRAU — polnisch

previous play next stop
mute max volume

repeat shuffle

•

Update Required To play the media you will need to either update your browser to a recent version or update your [Flash plugin](#).

Zwrotka 1

Ten krzyż znam od dawna.
Tu leży mój ojciec, leży moje dziecko.
Mężczyźni strzelają z lewej i z prawej,
nie wiem skąd.

Nie jestem odważna, nie jestem święta,
jestem tylko zmęczona i klęczę.
Kto modli się w huku broni,
ufa już tylko Tobie.

Refren

Ojcze, spójrz na mnie, wciąż tu jestem,
między frontami, między strachem a śmiercią.

Ojcze, usłysz mnie, przez ten huk usłysz moje błaganie.

Proszę, trzymaj mnie, nie pozwól mi zginąć.

Zwrotka 2

Tam leży żołnierz, czuję jego wzrok.
Czym jestem dla niego?
Obraz przy drodze, modląca się kobieta
w obcym kraju.

Potem znów strzela.
Ja nadal klęczę.
Czego nie wie:
modłę się także za niego.

Mówione

Nazywam się Maria. Albo Zofia. Albo Agnieszka.
Nie ma o mnie żadnego zapisu poza jednym zdaniem
w książce tego człowieka, który pojechał dalej,
kiedy nikt już się nie bronił.
Widział mnie. Gdyby tylko naprawdę mnie zobaczył.
Gdybyś tylko pozwolił mu naprawdę mnie zobaczyć.

Refren

Ojcze, spójrz na mnie, wciąż tu jestem,
między frontami, między strachem a śmiercią.

Ojcze, usłysz mnie, przez ten huk usłysz moje błaganie.
Proszę, trzymaj mnie, nie pozwól mi zginąć.

Ostatnia zwrotka

Strzały cichną — kiedyś.
Kurz opada — kiedyś.
Wstaję i idę do domu.
Albo tam — gdzie kiedyś był dom.

Bo nie modłę się, żeby zwyciężyć.
Modłę się, żeby nie zapomnieć,
kim jestem.

[← Die betende Frau](#)

From:
<http://stefanbudian.de/> - **Stefan Budian**

Permanent link:
<http://stefanbudian.de/doku.php?id=ludwig:stimmen:wiktor:lyrics&rev=1787762143>

Last update: **2026/08/26 18:35**

